

Het heet, dat de nachten in deze oase koel zijn. Maar een temperatuur van 94° F. is niet bepaald koud! De lucht was er echter droog. Daardoor kon men, onder muskietengaas, op de platte daken slapen.

De reizigers waren bij aankomst in Wadi-Doan door den gouverneur Ba Surra welwillend ontvangen. Zoodra dit mogelijk was, vervolgden zij echter hun tocht. Allereerst door een wadi naar Sif. De karavaan naderde nu een kritiek punt. Het was bekend, dat men in Sif zeer fanatiek en wantrouwend tegenover vreemdelingen was. Von Wrede had in 1843 zijn poging om Hadramaut te exploreeren hier moeten opgeven. Hij werd in Sif voor een Engelschen spion gehouden en hij kon slechts met veel moeite het leven er af brengen, nadat hij van zijn geld en zijn bezittingen beroofd was.

De ontvangst die Van der Meulen hier ten deel viel was ook allesbehalve vriendelijk. Een introductiebrief van den grooten Ba Surra kon hem niet helpen. Hij vroeg in Sif slechts een deel van een dak om er een nacht zijn veldbed op te slaan. Het werd hem nauwelijks toegestaan. Niemand der notabelen vertoonde zich. Op allerlei manieren toonde de bevolking haar vijandschap en minachting voor deze *nasranis*. Het kostte den reizigers veel moeite zich de straatjeugd van het lijf te houden. Maar gelukkig konden zij den volgenden morgen de reis vervolgen.

Welke ontvangst zou den reizigers verder ten deel vallen? Er was weinig bekend van de houding, die het binnenland tegenover vreemdelingen aannam. Zou deze vijandig of welwillend zijn? Van der Meulen en zijn reisgenoot hebben ervaren, dat een groot deel van Hadramaut hen vriendelijk ontving; maar op de terugreis zijn zij ook in streken geweest, waar de houding zeer vijandig was en waar het verblijf direct levensgevaar opleverde.

Gastvrijheid is een der beste eigenschappen van het Arabisch volk. De ontdekkingsreizigers hebben daar ruimschoots van genoten. Meermalen is het gebeurd, dat zij tegen middernacht in het een of andere dorp aankwamen en daar bij een wildvreemde om nachtlogies aanklopten. De heer des huizes stond dan op, maakte een maaltijd gereed en liet daarna een deel van het dak voor de vreemdelingen inruimen.

Een andere ervaring op het gebied van Arabische gastvrijheid is wat den reizigers in Hureda wedervoer. Van der Meulen's gastheer in Wadi-Doan had hem een introductiebrief gegeven voor een zekeren Sayyid Mohammed bin Salim in Hureda. Toen hij in deze plaats aankwam en hij dezen brief deed overhandigen, liet men de gasten eenigen tijd wachten. Dat leek vreemd en ongeleefd. Maar wat bleek het geval te zijn? Er werd in de woning van den Arabier juist een bruiloft gevierd. Nu moesten eerst alle vrouwen worden opgeborgen, want die krijgt men in Hadramaut niet te zien. Van der Meulen heeft er op zijn lange reis nagenoeg nooit één gezien. Toen het schoone geslacht van het tooneel verdwenen was, werd de karavaan